

Каза се по-рано, че отъ съществуващите край и въ Сливенъ тракийски могили, отъ намърените тукъ тракийски паметници, е ясно, че тоя край е билъ обитаванъ отъ осѣдли поселници още прѣзъ най-стария, тракийски периодъ. Но, както прѣзъ него, тъй и прѣзъ римския, при липсата на положителни данни за име на заселище поне приблизително съвпадащо се съ днешния Сливенъ, би било напразно да се ровимъ въ старите пж-тописи и орографии. Посочиха се редица имена на заселища подъ Балкана, споменувани както отъ Птоломея, тъй и отъ Прокопия, но да се избере едно отъ тѣхъ за старото заселище на Сливенъ, безъ нуждните свързани съ него данни, би значело да кръщаваме миналото му на посоки. По-благодарни биха били догадкитъ вече при окончателното заселване на славяните въ П-ва, още повече, че етимологически името Сливенъ е чисто славянско, а при това сравнително старо-славянско.

Неоспоримо е, че славянски осѣдли поселения около съверните склонове на източния Балканъ имало още въ края на VI-я вѣкъ, а на слѣдния Аспаруховитъ българи заварили цѣла съверо-източна България заселена отъ 7 славянски отломъци, като измѣстватъ единъ отъ тѣхъ къмъ южните склонове на юго-източния Балканъ, които засѣгатъ и Сливенско. Тоя отломъкъ, мимо спорното си име север и или северци, се счита отъ самите византийски хроници за славянски. Обитаемостта на юго-източна България отъ славяни още въ VII-я и VIII-я вѣкове се доказва отъ факта за брожението на славянски вождъ или въобще на славяни въ нея (*τὸν Σέβερον ἀρχούτα Σκλαβοῦσα*, по Теофана), и отъ името на областта Загора. Несъмненно е, че при заселеността на Сливенския край още при самото идване на българите (679 г.), тоя кѫтъ, естествено укрепенъ отъ планини, засѣнчванъ отъ гори и оросяванъ отъ води, е отговарялъ на всички изисквания за единъ осѣдълъ, земедѣлчески животъ, именно къмъ каквито нужди сѫ биели славянските традиции. Носящъ слѣдитъ на римско укрепено място, ако не и такива на цвѣтущъ градъ, стариятъ Сливенъ е съ начало на заселище още при горните славяни, ако не и при тѣхните прѣдшественици, сѫщо славяни отъ VI-я вѣкъ, както имахме случая да загатнемъ